

[Jes Lunde]

ikke, at introduktionen af omsorgsdage skal finansieres af den pulje, der er afsat på det børnepolitiske område. Den er afsat til særdeles fornuftige formål, som et stort flertal af partier i løbet af valgkampen har tilsluttet sig, og derfor vil det være forkert over for børnefamilierne at gribe ind i puljen nu. I SF går vi ind for, at man holder sine valgløfter, og det vil jeg opfordre andre partier til også at gøre.

Ellers er de fleste af de ændringsforslag, der er kommet fra regeringen, jo af begrænset rækkevidde i forhold til udspillet fra den 27. december 1990, fordi alle de større emner nåede at blive indarbejdet. Flere af de små forslag er vi positive over for, og til andre vil vi vente med at tage stilling, til der foreligger konkrete sager.

Det gælder f.eks. privatisering, hvor vi har det grundsynspunkt i SF, at det er useriøst at forholde sig abstrakt til det. Det må vurderes konkret sag for sag, om det er fornuftigt eller ikke fornuftigt. Bare pr. rygmærk altid at være for privatiseringer eller for den sags skyld altid at være imod synes vi er useriøst.

Endelig er der selvfølgelig en række af regeringens forslag, som vi vil stemme imod. Det gælder f.eks. yderligere nedskæringer på fornuftige erhvervsstøtteordninger, hvor man forsøger at luge de sidste rester ud af det, der er blevet tilovers efter det myrderi, der skete for nogle år siden på erhvervspolitikken i Danmark.

SF kan slet ikke forstå, hvorfor regeringen har så travlt med at føre en ultraliberal politik på dette område. I næsten alle andre lande omkring os erkender man, at det er vigtigt at føre erhvervs politik, at det er vigtigt at have en række virkemidler, sådan at samfundet kan være med til at dirigere udviklingen derhen, hvor vi får mest muligt ud af det både i antallet af arbejdspladser og i eksportmuligheder.

Men regeringen har tilsyneladende valgt at føre den linje videre, at man skærer alt ned, og det er jo et lidt mærkeligt synspunkt, der er kommet ind i regeringen. Da den borgerlige regering startede, startede den jo med noget, den kaldte en dynamisk erhvervs politik – det var under daværende industriminister Nils Wilhjelm – og det var vi meget positive over for i oppositionen, både SF og Socialdemokratiet støttede det helt, men siden er der altså sket et mærkeligt sving i regeringen, hvorefter man skærer ned på alt, hvad der er på dette område.

Vi tror, det er en helt forkert linje; vi tror, det kommer til at stille Danmark betydelig dårligere end nødvendigt, når vi skal ind i det indre marked om få år.

Vi er også kritiske over for nogle af de ting, man gør på skatteområdet. Her tænker jeg selvfølgelig især på opgivelsen af planen om at nedsætte a-kasse-kontingentet. Vi syntes, det var meget fornuftigt at nedsætte a-kasse-kontingentet, fordi det er blevet skruet i vejret igennem en slags kopskat igennem mange år, hvor man har forhøjet bidragene til a-kasserne igen og igen. Vi syntes, det var fornuftigt og socialt afbalanceret at nedsætte a-kasse-kontingentet, men det er nu pillet ud ved et ændringsforslag fra regeringen, og det må vi vel nærmest betragte som en straffeaktion imod de partier, der ikke ville være med til regeringens forslag om at hæve grænsen for 6 pct.-skatten.

Vi er tilfredse med, at regeringen opgiver sit forslag på 6 pct.-området, men vi finder det til gengæld helt uforståeligt, at man samtidig lader indtægtsmuligheder gå fra sig. Vi har jo regeringens egne ord for, at finansieringen af den højere grænse for 6 pct.-skatten skulle ske ved at gribe ind over for en række vildskud. Der var en lang diskussion om det i aviserne, og nogle protesterede imod det, og regeringen fremlagde udmærket – synes vi – dokumentation for, at de steder, hvor man havde tænkt sig at sanere i fradragene, var områder, hvor man kunne sige, at det ikke berørte sunde, produktive virksomheder, men mest gik ud over dem, som var optaget af at spekulere i fradragmuligheder frem for at koncentrere sig om deres produktion.

Vi kunne støtte de fleste af de forslag. Nu har regeringen droppet dem, og vi forstår det ikke, for der er da ingen grund til at lade vildskud blive stående. Der er ingen grund til at lade ukrudt være i skattelovgivning, bare fordi man ikke kan få lov til at anvende provenuet lige efter sit eget hoved. Der er jo nok at bruge pengene til, SF har mange gode ideer til det, og hvis man ikke kan lide dem, så kunne man da altid bruge pengene til at nedbringe underskuddet på statsfinanserne, som jo er stort nok, selv med de forslag, regeringen lægger frem her. Når regeringen ikke vil det, er det jo bare god gammeldags fordelingspolitik – eller klassekamp, om man vil.

Socialdemokratiets ændringsforslag er vi generelt positive over for, fordi de trækker i sam-